

Суду Касацисном.

Жалба на решење г. Уставног
Суду за вад. Београд № 100
Лазе Усковитић противу Лазара Уско-
вита, због двоженства.

Предмет, који је г. Судуја пред собом имао, ипак је по после-
дницама својим важан, да га није само ипак олако одбацио, и кад би
имао доста јаких основа у закону, а не овако, где само рети није имао
ништа више него представку заинтересованог свештеника.

Г. Судуја требао је, да има на уму, да уведеш тога, што
он означаје, да се први брак, који је Католички Лазар закључио са
црквеницом Ханом, сматра као ништаван и као да није ни
био, изводи природна последица, да деца, која су се у томе браку
родила, имају сматрати као ванбрачна, и да она као таква
измету осталих моралних и материјалних дужности, дубе
уједно и право на алиментацију и наслеђе. И кад не би било
никаких других разлога сем ових, г. Судуја не би само ипак олако
мишати италијанских грађанских права лица, који су при рођењу
доиста имала та права, него је требао, да црквеног сироведе
суду, и да се пред судом расправљају сва ова грехкасна
дровна питања и то хришћанском и то мојсејевом закону.

При доношењу свога решења г. Судуја позива се на
један једини законски текст, и то на § 70. грађ. зак., да
„брак између хришћана и келтијана нема силе ни
важности и укидава се као да није ни био.“ Сигурно

се и ја једно са тим законским уговором закљученим.

Г. Судрија узима, да што је сада пунени каза кршћанин,
а кршћанин како некршћанин, да се брак закључен измету чим
онда, кад је и један и други био Февријин, - ништан.

Иако разумевање овог законског уговора са свим је
спорно. Овај законски уговор односи се једно на разлику исто-
верова на само време закључивања брака, а не и на свесту-
алну разлику, која би могла настајати у току времена после
закључивања брака.

Према томе овај законски уговор значи, да се измету
једног кршћанина и једног некршћанина брак не може закључи
ти, и ако се овај буде закључио, не вреди и смање се као да
није ни закључен. А у овом случају није никакав брак закључен
измету једног кршћанина и једног некршћанина. У овом случају
закључен је прво један брак измету једног Февријина и једне Феврије
по уговору Мојсјево вере, који се по Ст. В. узима смање
као пурован и законит, и за тим један брак измету јед-
ног кршћанина и једне кршћанике. Закле ни један брак не
може се смањати, да не вреди, јер су оба закључена по
уговоритим духовним законима, и баш за то, што оба
вреду и последи кршћанско двојенства.

За § 79. граб. зак. има овај значај, који сам је пред-
ставио, прелиминарно разумевање г. Исправног Судрије види се
из садржини општих законских уговора, који стоје у свет
с ови. У свима овим кадбрајару се тако зване „Гравоуни-
итаварије сметиве“, и. ј. одређује се у ком случају се брак не сме
закључити, и ако се закључи, да се уништите и смање,
као да није ни био закључен. Као пример може кајоштити
служити случај §-а 74. граб. зак. По овом уговору, „брак са
бесомислима и мудра нема силе ни важности“, а то ван
сваке судне тачи, да брак, који је закључен са каким

лицем, који је за време закључивања брака било пудо или де-
солучко не важи, а не и онда ако је какав крштеник за време
закључивања брака био здрав, па дозвуче солучко или постало
десолучан.

За тим из самог предисказа § 49. граб. зак., да
„свештеник венчаши долази под одговор и подата под
кадну државног суда“, најјасније се види, да је смисао овог § 49.
доиста такав, како сам га ја предисказао. Јер иначе, да знаш
онако, као што је г. Судуја разумео, да пошто је Лазар сада
крштеник, а његова жена некрштеница, да брак не важи,
онда би требало по истом истом законском одредби узети на
одговор јеврејског рабинера, како је смисао благословити такав
брак. А ово разумевање имало би апсурдни последица.
Ни један јеврејски свештеник не би смео венчати каквог
Јеврејина са Јеврејком барјети се, да дозвучи овај Јеврејин
не прете у крштеничку веру, у свед чега се брак закључава
и он - свештеник - долази под одговорност. У обратном сваки
крштенички свештеник имао би да седрети, да онај крштеник,
кога је он венчао, не прете дозвучи у какву дрину некрштеничку
веру, па да свештеник буде одговоран за то, што је закључио
брак између једног крштеника и некрштеника.

Са тим разумевањем држим, да је доиста јасно, да § 49.
граб. зак. нема и не може имати онај значај, који му је г.
Митраћки Судуја дао, и да је по истом решење г. Судује, које
се оснива једино на истом законском одредби недовољно.
Исказ „Свештеника, који је Лазара по дрину исти венчао,
као да је он дао разрешењу јевреј. рабинеру, и да овај оду
разрешењу није кале ни одрешиши, не може бити не-
родован, јер је овај свештеник сауреник у истом делу,
и по истом не може бити сведок, коме се може веровати
и на исти исказ без заклетве.

Служба се у име своје властодавке Јакоби Касацки-
оном суду и њеним:

За Касацки суд искам ово решење као закону
противно потврдити и даће по закону поступи.

31. Јануара 1893. год.
Теофрад.

Јакоби
ош

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИАБ, ТТБ, к. 2083, ф. X, 1209/1894

КАСАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

1. априла 1894. год.

Бр. 7990.

Исцрпн. судији за вар. Београд.

У ИМЕ ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

КРАЉА СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДРА I.

КАСАЦИОНИ СУД КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

у 1. одељењу своме

размотрио је по жалби оужителника приват. оужителке Лане
Исаковић обд. од № 815.

акта Кривиче Лазара Исаковића обд. апостографа, осуђе.
ног због двоженства, заједно са решењем овога судије од
19. децембра 1893. год. № 10628.

на је нашао да исто

неодговара закону:

Исцрпн. судија одрешио је узео, да је брак између
приватне оужителке Лане и осуђенога Лазара, према овом
у православије, одрешио према § 69. грађ. законика, на који се
судија позива. У овом случају иста се главно питање у коме,
да ли важи закључени брак између осуђеног Лазара и приватне
оужителке Лане по Мојсејовом закону као мојсејових свеведова,
или закључени брак између Лазара и Лане, пошто је Лазар
одрешио у православије. Уред гена је исцрпн. судија према § 62.
Крив. закон. дужан био, пре доношења решења, обратити се

надлежној духовној власти, да она реши, који од поменутих
два брака осејати као оубојанам, и тек по решењу овога пи:
тања, да припадну прета изнетиим доказима, оцени: осејати
ли дело из § 203. крив. закон. или не.

С овога Краљевског Суд на основу § 274. крив. поста.
нитими горњег решење и враћа судији под. ј. акта с архивскоуком,
да по овој приредби осејати и друго решење по закону до:
несе.

Секретар,
P. Marković

Председав. судија,
Др. Антон

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА